

Rejsearbejdere.dk
Hans Erik Meyer
Nørbyvej 55
6200 Aabenrå

Beskæftigelsesministeren
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 01
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Kære Hans Erik Meyer

Tak for din seneste henvendelse af 12. januar 2011, som er foranlediget af lovforslaget om forlængelse af revisionsbestemmelsen i lov om udstationering af lønmodtagere mv.

J.nr. 2010-0018240

Rejsearbejdere.dk foreslår, at revisionsbestemmelsen kun forlænges 1 år, under henvisning til at ingen kan forudsige, hvordan situationen vil være med udenlandsk arbejdskraft om 3 år.

Hertil kan jeg oplyse, at arbejdsmarkedets parter støtter, at revisionsfristen forlænges med 3 år. Endvidere kan jeg orientere om, at samtlige partier i Folketinget støttede forslaget, da det blev 1. behandlet den 18. januar 2011.

Det betyder dog ikke, at regeringen vil sidde på hænderne de næste 3 år og intet foretage sig på udstationeringsområdet.

Bekæmpelse af social dumping har høj prioritet, og regeringen overvåger området nøje og foretager løbende de nødvendige justeringer i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Dette er de seneste ændringer i lov om udstationering af lønmodtagere mv. et eksempel på, hvor skærper af anmeldelsespligten trådte i kraft henholdsvis den 1. juni 2010 og 1. januar 2011.

Der er enighed blandt arbejdsmarkedets parter og alle partier i Folketinget om, at arbejde i Danmark skal ske efter de danske spilleregler, og at vi skal sikre gode løn- og arbejdsvilkår for lønmodtagerne og fair konkurrence for arbejdsgiverne.

Jeg er klar over, at det også er drivkraften i Rejsearbejdere.dk's arbejde, så det er ikke målet men midlerne, der adskiller regeringens og Rejsearbejdere.dk's opfattelse af, hvordan dette mål bedst kan nås.

Rejsearbejdere.dk kritiserer, at Danmark ikke har indført skrappe kontrol i henhold til udstationeringsdirektivet, bl.a. ved at kræve at se timesedler, bevis for afholdte feriedage eller dokumenter vedrørende sundheds- og sikkerhedsforholdene.

Der er ingen tvivl om, at vi i Danmark kunne indføre en lovfastsat mindsteløn og ansætte embedsmænd til løbende at kontrollere overholdelse af denne samt andre arbejdsretlige lovgivninger.

Imidlertid har vi i Danmark valgt at organisere arbejdsmarkedet helt anderledes end de øvrige EU-lande, bortset fra Sverige. Når vi taler om sikring af løn- og arbejdsvilkår på danske arbejdspladser, så har Folketinget og arbejdsmarkedets parter haft en mangeårig arbejdsdeling, som indebærer, at arbejdsmarkedets parter er ansvarlige for at sikre løn- og arbejdsvilkår primært via kollektive overenskomster, og Folketinget sikrer de nødvendige rammer. Denne arbejdsdeling er der fortsat bred opbakning til, hvilket senest blev bekræftet under 1. behandlingen af L98.

Men denne ordning giver nogle udfordringer i forhold til kontrol af bl.a. udstationeringsdirektivet. Et krav om, at den pågældende udenlandske arbejdsgiver skulle udlevere timesedler, bevis for afholdelse af ferie mv. til arbejdsmarkedets parter ville være i strid med EU-retten, hvis et sådant krav ikke samtidigt blev indført overfor danske arbejdsgivere. Og det er der ikke noget ønske om hverken fra arbejdsmarkedets parter eller partierne i Folketinget.

Fagbevægelsen kræver løbende overenskomst med udenlandske arbejdsgivere. Derfor var det også en vigtig ændring i lov om udstationering af lønmodtagere mv., at offentlig adgang til visse oplysninger i RUT den 1. juni blev udvidet til også at omfatte oplysninger om sted for levering af tjenesteydelsen. Denne oplysning forbedrer arbejdsmarkedets parter mulighed for at komme i kontakt med den udenlandske tjenesteyder med henblik på sikring af løn- og arbejdsvilkår.

I tilfælde hvor fagbevægelsen får mistanke om snyd, vil forholdet kunne anmeldes til politiet. Myndighederne kan som led i efterforskningen af en konkret sag herefter bede om at få forevist lønsedler og andre dokumenter, der dokumenterer ansættelsesforholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstager.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt de danske kontrolforanstaltninger er i overensstemmelse med artikel 4 i udstationeringsdirektivet kan jeg oplyse, at artikel 4 handler om samarbejde om information. I henhold til artikel 4 skal medlemsstaterne bl.a. udpege et eller flere forbindelseskontorer, således at medlemsstaterne har mulighed for at udveksle information med hinanden. Tidligere var Arbejdsmarkedsstyrelsen forbindelseskontor, men i forbindelse med lovændringen i lov om udstationering af lønmodtagere mv. blev Arbejdstilsynet den 1. juni 2010 udpeget som forbindelseskontor, idet opgaven naturligt hænger sammen med Arbejdstilsynets øvrige opgaver i forhold til udenlandske tjenesteydere med hensyn til tilsynet med overholdelse af arbejdsmiljølovgivningen og tilsyn med anmeldelsespligten efter udstationeringsloven.

I øvrigt kan jeg tilføje, at Kommissionen pt. er ved at udvikle et elektronisk informationssystem, med henblik på at det administrative arbejde omkring udstationering kan styrkes og forbedres medlemslandene i mellem. Det forventes, at et pilotprojekt starter i første halvdel af 2011.

Samtidig har regeringen store forventninger til Kommissionens bebudede forslag til et instrument til bedre håndhævelse af udstationeringsdirektivet, som bl.a. skal gøre det lettere for medlemsstaterne at forhindre åbenlyst misbrug eller ulovlige grænseoverskridende aktiviteter.

Samarbejdet medlemsstaterne imellem om løn- og arbejdsvilkår jf. artikel 4, stk. 2 er det danske forbindelseskontor, altså Arbejdstilsynet, ansvarlig for, eventuelt med

inddragelse af andre myndigheder og arbejdsmarkedets parter for så vidt angår spørgsmålet om fx løn.

Det er endvidere min opfattelse, at Danmark lever op til artikel 4, stk. 3, hvorefter oplysninger om arbejds- og ansættelsesvilkår generelt skal være alment tilgængelige. Dels kan udenlandske myndigheder og andre udenlandske aktører indhente oplysninger på hjemmesiden: www.posting.dk, dels kan der indhentes oplysning hos arbejdsmarkedets parter. I den forbindelse kan jeg oplyse, at det ved lovændringen af lov om udstationering af lønmodtagere efter Laval-afgørelsen blev indskærpet, at det af overenskomster med den fornødne klarhed skal fremgå, hvilken løn, der efter overenskomsterne skal betales.

For så vidt angår kontrol af sundhedsforsikringer og den omtalte sag om polsk lønmodtager, kan jeg oplyse, at personer, der er udstationeret fra en virksomhed i et andet EU-medlemsland til midlertidigt arbejde i Danmark, skal behandles som om de var sikret i Danmark, men til udgift for det andet land, hvori de er socialsikret.

Personer, der er ansat til arbejde i Danmark, er socialsikret i Danmark, og skal have deres rettigheder bedømt efter danske regler om arbejdsskadesikring, førtidspension m.v.

Ifølge EF-forordning 883/2004 fra 1. maj 2010 om koordinering af de sociale sikringsordninger, er en arbejdstager eller selvstændig, der udsendes til arbejde i en anden medlemsstat i op til 24 måneder fortsat omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvorfra han/hun udsendes. Det er derfor udsenderstatens lovgivning, der fastlægger i hvilket omfang, den pågældende skal være sygeforsikret. Det er derfor udsenderstatens lovgivning, der fastlægger i hvilket omfang, den pågældende skal være sygeforsikret. Der er tale om regler, der gælder umiddelbart i medlemslandene. Virksomhederne og arbejdstagerne kan ikke aftale andre regler, og det er ikke tilstrækkeligt, at en virksomhed eller en arbejdstager tegner en privat forsikring for de ansatte.

Det er afgørende i sager af denne art, at arbejdsgivere og arbejdstagere følger EU-reglerne, så de offentlige myndigheder kan sikre, at de tilskadekomne får de ydelser, som de er berettiget til.

Til den konkrete sag har Indenrig- og Sundhedsministeriet oplyst, at der overfor ministeriet er oplyst, at den pågældende polske statsborger var omfattet af den lovpålagte sygeforsikring i Polen. Han havde et EU-sygesikringsbevis udstedt fra sin polske sygeforsikring, og han havde derfor ret til alle nødvendige sundhedsydelser under sit ophold i Danmark til udgift for den polske sygeforsikring. Problemet i den konkrete sag var, at de polske sundhedsmyndigheder var meget længe om at finde et sygehus, som han kunne hjemtransporteres til.

Rejsearbejdere.dk rejser endvidere kritik af bekendtgørelsen om undtagelser fra anmeldelsespligten i relation til virksomhedsintern udstationering i op til 8 dages varighed samt cabotage.

Hertil kan jeg oplyse, at formålet med at undtage visse leveringer af tjenesteydelser er at undgå, at såvel myndigheder som virksomheder bruger unødige ressourcer på et RUT-anmeldelseskrav i situationer, hvor nytteværdien af de registrerede oplys-

ninger er stærkt begrænset – fx i tilfælde, hvor det ikke er oplagt for Arbejdstilsynet at føre tilsyn med arbejdsmiljø og/eller for de faglige organisationer at rejse krav om overenskomst. Udvidelsen af anmeldelsespligten til også at omfatte selvstændige aktualiserer behovet for undtagelser.

I første omgang havde Beskæftigelsesministeriet lagt op til, at undtagelsen i relation til virksomhedsintern udstationering ikke gjaldt for bygge- og anlægsvirksomhed eller landbrug, skovbrug og gartneri, men på baggrund af LO's bemærkninger besluttede jeg, at rengøring, herunder vinduespudsning samt hotel- og restauration heller ikke skulle være omfattet af undtagelsen. Hvis det viser sig, at der sker misbrug af reglen på andre områder, vil jeg overveje at ændre reglerne.

For så vidt angår cabotage er det Beskæftigelsesministeriets vurdering, at det vil kunne være i strid med EU-retten, hvis man i den danske udstationeringslov indfører skærpede krav overfor cabotagekørsel, der allerede er reguleret i en forordning med udtømmende og detaljerede regler, herunder regler om dokumentationskrav.

Forordning nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel henhører under Transportministeriets ressort. Transportministeriet har udarbejdet en Cabotagevejledning, som er gældende fra den 14. maj 2010.

Det er Rigspolitiet, der i Danmark fører kontrol med reglerne om cabotagekørsel. I forbindelse med kontrol af reglerne om cabotagekørsel kontrollerer Rigspolitiet, at der er fornødent bevis for den indgående internationale transport og bevis for hver efterfølgende cabotagekørsel, som anført i artikel 8, stk. 3 i forordningen. Disse beviser foreligger i form af data på fragtdokumenter på transporterne. Endvidere indgår data fra kontrolapparatet i kontrollen, jf. betragtning 18 i forordningen.

Det er derfor Justitsministeriets og Rigspolitiets opfattelse, at RUT ikke vil have betydning for politiets kontrol af cabotagekørsel.

Venlig hilsen

Inger Støjberg